

átítatott test szolgálatában áll. Ez a sport a testet Isten templomának nézi s azon igyekszik, hogy ez a mozdulat az erők Istenét magasztalja.

Ennek a sportnak a jegyében az egyéni kiválóság: a rekord a közösség, a magyar haza egységébe kapcsolódik; a testen keresztül az akaratot edzi s legelső feladata nem az ellenfélnek, hanem önmagának, a benne rejlő önzésnek, szenvedélynek, szeretetlenségnek a legyőzése. A sport mezején szerzett kitartást a szellemi élet mezején is érvényesíti; s bátorságát az életben eléje tornyosuló veszedelmekkel is szembeállítja. Ez a sport lovagias, nincs meg benne az erőszak gögje.

Mit csináljunk tehát? Gyermekeink sportját ellenőrizzük. Legalább annyi időt töltsenek a tanulással, amennyit a sporttelepeken. Akkor valóban ideális alapon beigazolódik a közmondás: Ép testben ép lélek.

R. K.

A magyar nóta

*Mit tudom én, mi fáj rajta?
Tán a szívem fájós fajta!
Tán a lelkem könnyen csordul!
Magyar lélek, csordulhat a
Fájdalomtól!*

*Talán nekem több a könnyem,
Azért sirok olyan könnyen!
Talán nekünk sosem virrad,
Azért fáj úgy, azért szebb itt
Minden csillag!*

*Talán nekem más a hold is!
Mert ha ezüst fátgolt hord is,
Könnyben mosott minden szálal
Mért könnyes a magyar lányok
Szempillája?*

*Sötétebb tán a napunk is!
Mélyebben a kalapunk is!
De ha lelkünk meg is ázott,
Mért adott az Isten nekünk
Délibábot?*

*A borunk is azért éget,
Mert a lelkünk oda égett,*

*Viz kell hozzá lengerszámra,
Tenger könnyel azért sirunk
Tán pohárba!*

*Hej! a kedvünk olyan néma!
Hát a sorsunk? Az meg béna!
De ha szépet álmodik a
Magyar róna,
Belesírja lelkünkbe a
Magyar nóta.*

Szomoru Árpád.

M E S E D É L U T Á N

A becsület, igazmondás, szerénység

Milyen esztendőt irunk most? Mielőtt azonban felköszöntenék az új esztendőt, kérdezzük meg a régi év utolsó napjának Szilveszter bácsiját, mit üzen nekünk!

Szilveszter bácsi tanácsa

Ferkó nagyon gyöngé tanuló volt. Pedig volna esze éppen elég, dehát mindent inkább rábízott a jószerencsére: hátha sikerül tanulás nélkül is jó bizonyítványt szereznie. Hol jól felelt, hol közepesen, hol meg éppen rosszul, semmit sem tudott, ha kérdezték. Így hát éppen, hogy átesuszott valahogy a vizsgán. Szegény jó szülei eleget is bánkódtak miatta, hogy mi lesz így belőle. Intették is először szép szóval, azután, mikor az nem használt, korbolták, szidták, végre a nádvessző is előkerült néha-néha.

— Vannak nekem jó szerencse-talizmánjaim — mondogatta ilyenkor vigyorogva Ferkó, — azok mindenen átsegítenek.

És sorba elővette talizmánjait: egy kopott lópatkót, egy lepréselt, hervadt, négylevelű lóherét, egy aranyos malacot és egy nagy, feketebársony kéményseprőt, amely krampusz lehetett jobb időkben. (Ugy látszik, ezekre bízta a mi Ferkónk a leckék megtanulását!)

Igy ment ez egészen karácsonyig, amikor is — bizony — meglehetősen közepes bizonyítvánnyal tért haza Ferkó az iskolából. (Nektek megsgom, ti ugysem mondjátok meg másnak, ugy-e? Nahát a magaviselete 2, szorgalma 3, előmenetele 4-es volt!)

Természetes, hogy ennek megfelelően elég gyenge volt a Jézuska ajándéka is, amit méltán meg is érdemelt a mi Ferkónk nagy lustaságával.